

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717208800
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5717208800.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený spoločnosťou Beňo & partners advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, IČO: 44 250 029, o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin z 20. augusta 2018 sp. zn. 15Csp/113/2017-151, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne na určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 55026077 zo dňa 11.12.2015, uplatnenej podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ďalších predpisov (ďalej len ZoSÚ). Na základe vykonaného dokazovania neboli preukázané tvrdenia žalobkyne na základe podanej žaloby, v zmysle ktorých sa domáhala určenia neplatnosti zmluvy. V danom prípade medzi právnym predchodcom žalovaného - spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, ako aj na základe podmienok zákona č. 129/2010 Z.z. Nebola preukázaná neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvy, ktoré podľa tvrdenia žalobkyne spočívali v samotnom označení zmluvy, keďže z jej obsahu vyplýva, o aký druh spotrebiteľského úveru sa jedná a na aký účel má byť úver použitý. Je síce zrejmé, že v záhlaví samotnej zmluvy nie je úplné označenie veriteľa, ale tieto údaje o veriteľovi žalobkyni boli zrejmé aj z ďalších súvisiacich a predkladaných dokladov žalovaným, ktorými boli európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorých okrem iného bol zreteľne uvedený veriteľ poskytovaného úveru. Zmluva, vrátane zmluvných podmienok ako štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, obsahovali údaje aj RPMN a priemernej RPMN. Tieto údaje boli odovzdané žalobkyni pred uzavretím zmluvy, s ktorým obsahom sa mala možnosť oboznámiť. Z týchto údajov objektívne žalobkyňa mohla zistiť, kto je veriteľom, o akú spoločnosť sa jedná a že je zapísaná v obchodnom registri. V prípade absencie uvedených údajov by sa eventuálne žalobkyňa mohla domáhať, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a nie, že zmluva je neplatná. Vyplýva to z ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Spotrebiteľský úver posúdil aj podľa podmienok uvedených v § 7 ods. 1, 2 ZoSÚ. V prípade, ak by aj takéto okolnosti nastali, v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ, v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, by sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade, pred uzavretím zmluvy o úvere, žalovaný požiadal žalobkyňu ako spotrebiteľku, aby uviedla presné a pravdivé informácie o výške jej skutočného reálneho príjmu, kde po zohľadnení výšky požadovanej

pôžičky a súčasne v nadväznosti na priemerný čistý mesačný príjem by mal za to, že je schopná predmetný spotrebiteľský úver splácať. V prípade nekonania podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ by nebol oprávnený žiadať od spotrebiteľa jednorazové splatenie, takto žalovaný ani nepostupoval. Predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. Z uvedených dôvodov nebolo preto dôvodné žalobe žalobkyne vyhovieť.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že za porušenie práva na spravodlivý súdny proces považuje, že konajúci súd sa v odôvodnení rozsudku vôbec nevyjadril k najpodstatnejším argumentom ohľadne neplatnosti zmluvy o pôžičke, a to, že pri refinančnej pôžičke žalovaný konal v rozpore s dobrými mravmi, keďže predmetnom refinančnej pôžičky sú neuhradené záväzky divízie Slovenská požíčovňa zo zmlúv, ktoré neboli ničím preukázané. Žalovaný uzavretím týchto zmlúv obchádzal zákon, pretože predmetom refinančnej pôžičky sú zmluvné pokuty, zmluvný úrok a ďalšie poplatky, na ktoré žalovaný nemá nárok, keďže tieto predchádzajúce zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov. Zo spornej zmluvy o úvere nevyplyva, z čoho pozostáva neuhradený záväzok vo výške 4.233,52 € a 1.504,77 €. Za nesprávne právne posúdenie považuje, že súd neurčil zmluvu o spotrebiteľskom úvere za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Domnieva sa, že pri refinančných pôžičkách, kedy má dodávateľ jednoznačne preukázané, že spotrebiteľ nie je schopný uhrádzať predchádzajúce záväzky a napriek tomu, mu poskytne refinančnú pôžičku bez preverenia bonity klienta, takéto konanie sa prieči dobrým mravom a zakladá absolútnu neplatnosť zmluvy o refinančnom úvere. Žalovaný sa zamerlal len na zistenie jej príjmov a jej schopnosť splácať úver vôbec neskúmal. V priebehu konania žalovaný nepreukázal snahu zisťovať celkovú jej zadlženosť a jej schopnosť platiť ďalší poskytnutý úver. Cieľom žalovaného bolo len dosiahnutie zisku. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu prax súdov - uznesenie NS SR z 30.11.2009, sp. zn. 2Cdo/138/2008 a rozsudok KS Prešov z 24.1.2013 sp. zn. 7Co/134/2012. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobkyne uviedol, že pri uzatvorení zmluvného vzťahu so žalobkyňou si splnil podmienky zo zákona a zmluvu posúdil s odbornou starostlivosťou. Žalobkyňa mu poskytla pre uzavretím informácie, na základe ktorých pristúpil k uzavretiu zmluvy o úvere. Pôvodný veriteľ bol nebankový subjekt a nebol oprávnený nahliadať do bankového registra, preto zohľadnil údaje uvedené v žiadosti poskytnuté žalobkyňou. Po vyhodnotení všetkých dostupných informácií dospel k záveru, že žalobkyňa je schopná a spôsobilá splácať požadovaný úver. Od žalobkyne nežiadal jednorazové splatenie úveru v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ.

4. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (362 ods. 1 CSP) stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov podľa § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe tvrdených dôvodov v žalobe žalobu žalobkyne na určenie neplatnosti zmluvy o úvere z 11.12.2015 ako nedôvodnú zamietol, je správny. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia skutkových okolností dospel k záveru, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti, ktoré zákon č. 129/2010 Z.z. spája s platným uzatvorením tohto právneho úkonu. Súhlasne so závermi uvedenými vo bode 12. a 13. rozsudku súdu prvej inštancie je možné konštatovať, že žalobkyňa pred uzavretím zmluvného vzťahu boli poskytnuté informácie, na základe ktorých preukázateľne mala vedomosť, že predmetom budúceho právneho vzťahu bude zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe podmienok zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj s kým tento spotrebiteľský vzťah bude uzatvárať a na základe akých ďalších podmienok. V tejto súvislosti je treba podoznieť, že na základe uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy, právny predchodca žalovaného ako veriteľ spotrebiteľský úver žalobkyňa poskytol a táto ho aj čerpala. Nebolo preto pochýb v konaní, že poskytovateľom spotrebiteľského úveru bola spoločnosť Consumer Finance Holding, ktorá v priebehu konania na súde prvého stupňa zanikla a jej právnym nástupcom sa stal súčasný žalovaný - Všeobecná úverová banka, a.s. Žalobkyňa v podanej žalobe ani v priebehu konania neposkytla žiadne tvrdenia, ktorými by vecnú legitimitáciu vyššie označeného veriteľa poskytnutej pohľadávky akýmkoľvek spôsobom spochybnila. Súd prvej inštancie v bode 14. správne vyložil podmienky § 7 ods. 1, ods. 2 ZoSÚ vo vzťahu k okolnostiam prejednávanej veci. V prípade, aj keby zo strany poskytovateľa spotrebiteľského úveru došlo k porušeniu podmienok v § 7 ods. 1 ZoSÚ

a veriteľ by nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, tak ako to citované ustanovenie upravuje, sankciou za porušenie týchto podmienok je to, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru; v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ by sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Takýto nárok zo strany žalobkyne však uplatnený v konaní na základe podanej žaloby nebol.

6. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie dôsledne posúdil podmienky uzavretého zmluvného vzťahu - Zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 11.12.2015 vo vzťahu k tvrdeným okolnostiam v podanej žalobe v spojitosti s podmienkami zákona č. 129/2010 Z.z. a pokiaľ dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala a nebolo ani zistené, že uzavretá zmluva trpí neplatnosťou, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

7. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

8. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)